

ספר הזוהר

מהתנא האלוך

רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
וב- 2 דקות ביום ילמד ספרא דצניעותא.
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"
(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת בראשית

דף היומי יום א' בשבוע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש ניסן שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אולבז 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115

חדש אדר תשע"א - לכבוד יומא הולוא

דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק

שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר נגאל

ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מוסד תפארת אריאל - סוכת לזיתן
מספר עמותה רשומה # 58033516
בראשות הרב הגאון רבי שמעון בר יוחאי שליט"א

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אלבוז 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115
חודש אייר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הילולא דרבי שמעון בר
יוחאי ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק

מקראי אור - עימוד ועיצוב
052-7615936

זוהר תורה

הַקְדָּמָה וּקְרִיאָה נִרְגָּשֶׁת לְאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר

בְּשִׂבְחַ וְהוֹדָיָה לַהֲשִׁי"ת עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ, וְעַל שְׂזָכֵינוּ בִּס"ד לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ עֲבוּר מִתְּפַלְלֵי בֵּית מִדְרָשׁ "מִדְרָשׁת שְׁדוּדוֹת". כִּידוּעַ לְכָל אֶחָד הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה שֶׁל לְמוֹד זוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ שֶׁמְשַׁפֵּיעָה עַל הָאָדָם קְדוּשָׁה וְטְהָרָה וְשִׁמְקַרְבֵּת אֶת הַגְּאוּלָּה, וְעוֹד מַעֲלוֹת רַבּוֹת, עַל כֵּן בִּס"ד נִאֲרָגוּ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁכָּל אֶב יִלְמַד עִם בְּנוֹ בְּכָל יוֹם וּבְשִׁבְתַּת קוֹדֶשׁ כְּמֵה דַקּוֹת מִהַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְכָךְ נִסְיִים כָּל שְׁבוּעַ אֶת הַסְּדָרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה.

הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי" שֶׁבְּרָאשׁוֹ עוֹמֵד הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס הָאֲדָמוּר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א שֶׁמְשַׁקֵּיעַ אֶת כָּל יָמָיו לְמַעַן קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְמַעַן זִכּוּי הַרְבִּים, וְלְמַעַן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, "כִּי עַת לְחַנּוּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד", - דְּעוּ לָכֶם כִּי לֹא בְּשׂוֹר וְדָם מִבְּקָשׁ מִמְּכָם, אֲלָא הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל פְּמַלְיָא שֶׁל מַעֲלָה וְהִיכְלוּ שֶׁל מְשִׁיחַ, עִם הַמְּשִׁיחַ בְּעֲצָמוֹ מִבְּקָשִׁים מִמְּכָם כָּל רַבְנֵי בְּתֵי הַכְּנֶסִיּוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת, אֲנָא לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמַיִם וְלְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה, הַדְּפִיסוּ אֶת הַסֵּפֶר לְמִתְּפַלְלֵי בֵּית מִדְרָשְׁכֶם, לְמַעַן יִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם וּבִפְרָט בְּשִׁבְתַּת קוֹדֶשׁ מְהוֹזְהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבִס"ד כָּל שְׁבוּעַ לְסִיִּם אֶת הַסְּדָרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה, אֵין צוֹרֵךְ לְבַקֵּשׁ רְשׁוּת, כָּל מִי שְׂרוֹצֶה יְכוֹל לְהִיּוֹת מְהַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים וְלְהַדְפִּיס עוֹד וְעוֹד עוֹתְמָקִים. - אִם עֲדִין יֵשׁ לָכֶם סִפְקוֹת [אוּ צְרִיכִים עֲזָרָה] הַתְּקַשְׁרוּ לְמִפְעָל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי, בְּטֵלְפוֹן: 054-8436784. - לְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה עֲשֵׂה זֹאת עִכְשָׁיו, אֵל תַּחֲפָה לְמַחֵר !!! - הַרְבַּ שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחֵאִי.

בְּרַבַּת כ"ק אֲדָמוּר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

"יִפֹּל מִצַּדָּה אֶלְךָ וּרְבֵבָה מִימִינָךְ אֵלַיךְ לֹא יִגָּשׁ", וְעַל כָּל הַגּוֹיִם הַרְשָׁעִים " תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וּפְחָד" וְכָל מַחְשַׁבְתֶּם הַרְעָה תִּשׁוּב בְּרָאשִׁים, "בוֹר כְּרָה וַיַּחְפְּרוּהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל. יֵשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרָאשׁוֹ וְעַל קְדָקְדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד". - הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה לְשִׁדְרַת הָעִיר שְׂזָכוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" וְלַחֲלֹק לְבְּתֵי מִדְרָשׁ, וּבוּדְאֵי בְּזָכוּת הַהַתְּדַבְּקוֹת בְּרִשְׁב"י זִי"ע לֹא יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָר, וְיִשְׁמְרוּ מְכָל מְשַׁחִית, וְכִמוֹ שְׁנַעֲשׂוּ נִסִּים לְיִשְׂרָאֵל בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיָּבֹא בֵּין מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֲשָׁךְ וַיֹּאֲרֵ אֶת הַלְּיָלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלְּיָלָה". כֵּן יִסְכַּף וַיִּגַּן זְכוּתָא דְרִשְׁב"י עַל כָּל הַלּוֹמְדִים וְהַמְּסִיעִים וּמְזַכֵּי הַרְבִּים לְהַשְׁמֵר וְלִהְיוֹת מְהַפְּצוֹת וְהַטִּילִים שֶׁל יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָר, וְלִהְיוֹת בְּכָל מִילֵי דְמִיטָב וּלְזָכוּת לְגְאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בִּב"א, כִּי"ר.

תוכן הענינים ומפתחות הזוהר

- א. ארבע פעמים, הסתכל הקב"ה בתורה קודם שברא את העולם.....א
- ב. באות ב"ת נברא העולם שהוא סימן ברכה.....ב
- ג. על כל עשב ועשב בארץ ממונה מלאך המכה עליו ואומר לו גדל.....ב
- ד. שבעה מדורי הארץ.....ג
- ה. אור העין שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה גנוז.....ג
- ו. האור נגנז לצדיקים לעתיד לבוא.....ד
- ז. העולם מתקיים מאותו האור הגנוז.....ה
- ח. העוסקים בתורה נמשך עליהם מזה האור.....ה
- ט. אין יום בלא לילה ואין לילה בלא יום.....ה
- י. פלאי בריאת העולם ואין מתקיים אלא על שלום.....ו
- יא. כל הרקיעין וההיכלות מוכנים לקבל על עצמם עול מלכותו.....ו
- יב. ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש ברוך הוא עליון עליו. ז.

- א. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ה' עמוד א'.....א
- ב. זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'.....ב
- ב. בהשמטות.....ב
- ג. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ט עמוד ב'.....ג
- ג. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"א עמוד ב'.....ג
- ד. זהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו.....ד
- ה. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'.....ה
- ה. זהר חלק א' פרשת בראשית - דף תר"ו עמוד א'.....ה
- ה. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'.....ה
- ו. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'.....ו
- ו. זהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף ט' עמוד ב'.....ו
- ז. זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ג'.....ז

בעזרת השם יתברך שמו
בזכות התנא האלקי רבן
שמעון בר יוחאי זיע"א

סדר בראשית

✧ פרשת בראשית ✧

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ה' עמוד א'

א. ארבעה פעמים, הסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה, קודם שברא את העולם

"אֱלֹהִים וּגּוֹי", אמר רבי שמעון: בוא וראה בהתורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם^[א], שכתוב (משלי ח'): "וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אִמּוֹן וְאֵהִיָּה שַׁעֲשָׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׁחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל עֵת", והוא הסתכל בה פעם ושתיים ושלש וארבע פעמים, ואחר כך אמרה, ואחר כך עשה בה מלאכה, ללמד לאנשים שלא יבאו

זיו הזוהר

א. אין לפרש כאומן בכלי אומנותו שהם שני דברים, אלא יש לומר - כוונתו שברא הקדוש ברוך הוא את העולם באופן שיתנהג ויתקיים רק על פי דרכי התורה והמצוה, ולא כהאומרים שדרכי התורה והחיים של עולם הזה, הם מתנגדים זה לזה, וזהו שמביא הפסוק ואהיה אצלו אמון, היינו כמו אמון פדגוג המורה דרך איך להתנהג בכל הענינים, ועוד יש לומר שלפיכך ברא הקדוש ברוך הוא את העולם על ידי כח התורה, כדי שעל ידי חדושי תורה האמתים שיחדשו ישראל, יהיו גם כן נבראים רקיעים קדושים כזוהר הרקיע מזהירים.

לטעות בה, כמו שכתוב (איוב כ"ח): **"אִז רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם"**, וכנגד ארבע פעמים אלו שכתוב אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה, ברא הקדוש ברוך הוא מה שברא^[ב], וטרם שהוציא מלאכתו הכניס ארבע תיבות בתחילה, שכתוב בראשית ברא אלהים את, הרי ארבע, ואחר כך השמים, הן כנגד ארבע פעמים שהסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה, טרם שהוציא מלאכתו לפועל.

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

ב. באות ביי"ת נברא העולם שהוא סימן ברכה

רבי אלעזר אמר: טרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, באו כל האותיות לפניו ונכנסו כל אחת ואחת למפרע, נכנסה תי"ו ואמרה לפניו, רצונך לברוא בי העולם, אמר לה - לא, שבך עתידים הרבה צדיקים למות, שכתוב (יחזקאל ט'): **"וְהַתְּוִיַתְּ תוֹ עַל מְצַחֹת הָאֲנָשִׁים וְגו'"**, ולמדנו שכתוב וממקדשי תחלו, אל תקרא ממקדשי אלא ממקדושי, ולכן העולם לא יברא בך. נכנסו שלש אותיות, שי"ן קו"ף רי"ש, כל אחת ואחת בלבדה, אמר להן הקדוש ברוך הוא - אין אתן כדאי לברוא עמכן העולם, שהרי אתן האותיות שנקרא בכך שק"ר, ושקר אין הוא כדאי לעמד לפני. ונכנסו פ"א צד"י וכן כולן, עד שהגיעו האותיות לאות כ"ף, כיון שירדה כ"ף מעל הכתר נודעזעו עליונים ותחתונים וכו', עד שנתקיים הכל באות ביי"ת שהיא סימן ברכה, ובה נתיסד העולם ונברא, ואם תאמר שהאל"ף היא הראש לכל האותיות, כך הוא, אלא לפי שנקרא בה ארור, לפיכך לא נברא בה העולם, בשביל שלא ליתן מקום לצד הטומאה שנקרא ארור, לא נברא בה העולם, ונתיסד בביי"ת העולם ובה נברא.

בהשמטות

ג. על כל עשב ועשב בארץ ממונה מלאך המכה עליו ואומר לו גדל **"אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ"**, ראשי תיבות את השמים ואת הארץ אהוה, שבו נבראו שמים וארץ, א"ה, בו נבראו שמים, ו"ה, בו נבראת הארץ וכל מה שנמצא

זיו הזוהר

ב. ארבע תיבות של הקדמת הבריאה, רמו למה שברא ארבעה עולמות בכלל, שהם - אצילות בריאה יצירה עשיה, ובפרט, הם עולמות לרבבות עד אין מספר, לפי השגת כל נברא.

בה, והוא נותן השתוקקות בכל העצים והעשבים שבארץ, וזהו שאמרו, אין לך כל עשב ועשב מלמטה שאין ממונה עליו מלמעלה ושומר אותו שמכה בו ואומר לו גדל, שנאמר (איוב ל"ח): **"הִידְעַתְּ חֻקֹת שָׁמַיִם אִם תְּשִׂים מְשֻׁטְרוֹ בְּאֶרֶץ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ט עמוד ב'

ד. שבעה מדורי הארץ

"וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבִהוּ", אלה הם מדורי הארץ^[א]: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, נשיה, ציה, תבל, וגדול שבכולם תבל, שכתוב והוא ישפוט תבל בצדק. אמר רבי יוסי: איזו היא ציה, אמר לו רבי אבא זה הוא מקום הגיהנם, כמו שכתוב: **"צִיָּה וְצִלְמוֹת"**, וזהו הסוד שכתוב: **"וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם"**, זה סוד מקום הגיהנם, וזו היא ציה, מקום מלאך המות שהוא מחשיך פני הבריות, וזהו מקום של חשך העליון. תבל - זו נשיה, שלא נראה בה התגלות כלל עד שנשכחה מכלם, ועל כן נקראת נשיה, ובהו זו ארקא, מקום שאינו נשכח^[ב]. רבי חייא אמר: זו גיא, ורוח אלקים מרחפת, זה נגד תבל הניזון מרוח אלקים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"א עמוד ב'

ה. אור העין שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה גזו

"וַיֵּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר", זה הוא האור שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה, והוא אור העין^[א] והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון, והיה רואה בו מסוף העולם ועד סופו, והוא האור שהראה הקדוש ברוך

זיו הזוהר

ג. יש מפרשים הכוונה על פי דברי חכמי הגעאגריפא, שמחלקים הארץ על חמשה חלקים שונים זה מזה בישובים ובאקלימים שלהם, ואומרים שנמצא עוד שני חלקי ישוב במקום שני צירי כדור הארץ הצפוני והדרומי, אשר כעת השגחת הבורא יסתירם מאיתנו, ויש מפרשים בענין אחר המבואר בפרדס שער ו' פרק ג'.

ד. שאין השכחה שולטת שם, דברי אמת.

ה. היינו האור של כח הנשמה שהיא חלק אלוה ממעל, ועל פי חכמת הטבע יובן שזה האור לא היה נקשר בשום מאור שהמאור יהיה המקור לזה האור, רק שזיו אור הנשמה הופיע בתוך העין וקוי האור הזה לא היו מוכרחים להתפשט רק ביושר של אלכסון כעין קוי האור של השמש והנר אלא שהיה בכחם להתבשם מן העין במרחק רב גם בדרך שבירת קוי האור

הוא לדוד, והיה משבח ואומר (תהלים ל"א): **"מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירָאִיךָ"**. והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא למשה, וראה בו מגלעד ועד דן, ובשעה שצפה הקדוש ברוך הוא שיעמדו שלשה דורות רשעים, והם דור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, גנזו כדי שלא ישתמשו בו, ונתנו הקדוש ברוך הוא למשה, והשתמש בו שלשה ירחים, שנשאר לו מן ימי העיבור שלו^[1] כמו שכתוב: **"וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים"**. ואחר שלשה חדשים בא לפני פרעה, לקח הקדוש ברוך הוא ממנו האור, עד שעמד על הר סיני לקבל התורה, והחזיר לו אור ההוא ונשתמש בו כל ימיו, ולא יכלו ישראל לגשת אליו, עד שנתן מסוה על פניו, כמו שכתוב וייראו מגשת אליו, ונתעטף בו כטלית, זה שכתוב (תהלים ק"ד): **"עוֹטָה אֹר כְּפֹשְׁלָמָה"**. **"יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר"**, כל מה שנאמר בו - 'ויהי', הוא בעולם הזה ובעולם הבא. אמר רבי יצחק: אור שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, היה עולה אורו מסוף העולם ועד סופו ונגנז, מה הטעם שנגנז, כדי שלא יהנו ממנו רשעי העולם, והעולמות אל יהנו בעבורם^[2], והוא נגנז לצדיקים, לצדיק דוקא, שכתוב (תהלים צ"ז): **"אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְגוֹ"**, ואז יתכוננו העולמות ויהיו כולם אחד, ועד היום של עולם הבא הוא נסתר ונגנז.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

האור נגנז לצדיקים לעתיד לבוא

רבי שמעון אמר: יהי אור - יהי התפשטות זה האור למטה, ואלו הם המלאכים שנבראו ביום הראשון, יש להם קיום להתקיים מצד בחינת הימין^[3], 'וירא אלקים את האור כי טוב', 'את' - להכליל המאור שאינו מאיר מעצמו, עם

זיו הזוהר

לסבוב כדור הארץ, ועל ידי זה נצטייר בהעין כל הארץ ומלואה, ועל פי זה יובן איך שבכח זה האור היה יכול משה לראות כל ארץ ישראל מן הגלעד ועד דן ועגילת כדור הארץ לא מנעה ראיתו.

1. כי הצפינה אותו במערה במקום חשוך, ורק בכח זה האור של הנשמה שהיה נקשר בעיניו ראה גם במקום חשוך.

2. פירוש בשביל הרשעים יהנו גם שאר העולמות מזה האור, ע"ד בהדי הוצא לקי כרבא.

3. יום הראשון נברא בכח מדת החסד שהיא מדה הראשונה מן הז' מדות שנקראות ספירות שעל ידן מתנהג העולם, ואלה המלאכים שנבראו מן אור מדת החסד שהיא בחינת ימין הם מתקיימים תמיד בכח אור החסד ואין בהם ביטול או תמורה.

המאור שמאיר מעצמו, שנאמר בו: "כי טוב" [ט] אמר רבי אלעזר: 'את' - להכליל ולרבות כל המלאכים שבאים מצד אור הזה, וכולם מאירים כבתחילה!¹ בקיום השלימות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

ו. העולם מתקיים מאותו האור הגנוז

"וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל", מה ראה - אמר רבי חייא: ראה במעשי הרשעים וגנו אותו, רבי אבא אמר: ראה שעולה אורו מסוף העולם עד סופו, וכי טוב הוא לגנוז שלא יהנו ממנו רשעי העולם.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף תר"ו עמוד א'

העוסקים בתורה נמשך עליהם מזה האור

אמר רבי יוסי: אור ההוא גנוז, והוא מזומן לצדיקים לעולם הבא, כמו שביארו שכתוב: "אור זרוע לצדיק", לצדיק ודאי סתם, ואור ההוא לא שימש בעולם מלבד ביום הראשון, ואחר כך גנוז ולא שימש יותר. רבי יהודה אומר: אלמלא היה גנוז לגמרי, לא נתקיים העולם אפילו רגע אחד, אלא גנוז ונזרע, כזרע הזו שעושה תולדות וזרעים ופירות, וממנו מתקיים העולם, ואין לך יום שלא יצא ממנו בעולם, ומחזק לכל, ובו מזין הקדוש ברוך הוא לעולם ובכל מקום שעוסקים בתורה בלילה, חוט אחד יוצא מן האור הגנוז ונמשך על אותן העוסקים בה, זה שכתוב (תהלים מ"ב): "יוֹמָם יֵצְאוּ ה' חֶסֶדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עַמִּי".

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

ז. אין יום בלא לילה ואין לילה בלא יום

"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", ויהי ערב - מצד החשך, ויהי בקר - מצד האור. ומתוך שהם משתתפים יחד, כתוב - יום אחד, רבי יהודה אמר: מה הטעם שבכל יום ויום כתוב: "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר", להודיע שאין יום בלא לילה,

זיו הזוהר

ט. היינו שתי המדות הנקראות תפארת ומלכות שהן בדמיון השמש והלבנה, וענין זה נתבאר בספרי הקבלה.
י. פירוש כמו קודם גניזת זה האור, כי באור מדת החסד אין בטול ולא גרעון ולא תמורה.

ואין לילה בלא יום, ואין צריכים להפרד^[א]. אמר רבי יוסי: יום ההוא שהוציא אור הראשון, נתפשט בכל הימים, שכתוב בכולם יום. אמר רבי אלעזר: כך נשמע שכתוב בכולם בקר, ואין בקר אלא מצד אור הראשון^[ב]. רבי שמעון אמר: יום הראשון התחבר עם כולם, וכולם בו, כדי להראות שאין בהם פירוד, והכל אחד.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

ח. פלאי בריאת העולם ואין מתקיים אלא על שלום

"וַיֹּאמֶר יְהוָה רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם", אמר רבי יהודה: בזה נפרדו מים עליונים ממים התחתונים, רקיע - היינו התפשטות מים, וזהו שנאמר: "וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם".

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף ט' עמוד ב'

כל הרקיעין וההיכלות מוכנים לקבל על עצמם עול מלכותו

בא וראה בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא ז' רקיעים למעלה, ברא ז' ארצות למטה, ז' ימים, ז' נהרות, ז' ימים, ז' שבועות, ז' שנים ז' פעמים, ז' אלפי שנים קיום העולם, הקדוש ברוך הוא נמצא ברקיע הז', ז' רקיעין למעלה, ובכל אחד ואחד כוכבים, ומזלות, ושמשים, המשמשים בכל רקיע ורקיע, ובכל הרקיעים נמצא מרכבות אלה על אלה, לקבל עליהם עול מלכות ריבונם, ובכל המרכבות נמצא שמשים משונים זה מזה, אלה על אלה, מהם בו' כנפים, ומהם ברבי כנפים, מהם בד' פנים, ומהם בשני פנים, ומהם באחד, מהם אש לוהט, מהם מים, מהם רוח, זה שכתוב (תהלים קד): "עוֹשֶׂה מְלֶאכֶיז רִוְחוֹת מְשַׁרְתֵי אֵשׁ לוֹהֵט", וכל הרקיעים אלה על אלה כקלופי בצלים, אלה למטה

זוהר תורה

יא. פירוש כי סתם חשך או לילה מרמז על דין ועל רע, וסתם אור או יום מרמז על חסד ועל הטוב, לזאת יאמר שאין להפריד בין המדות שעל ידן הנהגת העולם ולחשוב חס ושלוש שתי רשויות פועל טוב ופועל רע כמו שחשבו הקדמונים, אלא שהכל אחד.

יב. רבי יוסי ורבי אלעזר שניהם מכוונים לענין אחד שאור יום הראשון אשר נברא בכח מדת החסד נתפשט ונתקשר בכל שאר הימים, ולולא זאת לא היה קיום למעשה בראשית, ורבי יוסי מוכיח ענין זה מתיבת יום, ורבי אלעזר מן תיבת בקר, כי שתי תיבות האלה ירמזו על אור מדת החסד.

ואלה למעלה, וכל רקיע ורקיע הולך ורועש מפחד רבונו, על פיו הולכים ועל פיו עומדים, ועל כולם הקדוש ברוך הוא שנושא הכל בכחו וגבורתו, כדמיון זה ז' ארצות למטה, וכלן בישוב, אלא שאלה עליונים ואלה תחתונים^[ט] וארץ ישראל גבוה מכולם, וירושלים גבוה מכל הישוב.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף ג

ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש ברוך הוא עליון עליו ובספרו של רב המנונא הזקן מבואר יותר, שכל הישוב מתגלגל בעיגול כמו כדור, אלה למטה, ואלה למעלה, וכל הבריות משונים במראה שלהם מן שינוי האויר, כפי כל מקום ומקום, ומתקיימים בקיומם כשאר האנשים^[י], ועל כן יש מקום בישוב כאשר אור לאלה חושך לאלה, לאלה יום ולאלה לילה^[יט], ויש מקום שתמיד יום, ולא נמצא בו לילה, מלבד בשעה אחת קטנה^[כ], כדמיון זה הוא בים, שיש בו כמה בריות משונות זה מן זה, זה שכתוב (תהלים קד): **"זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת וּגּוֹ". והכל תולה זה בזה, ומתקשר זה בזה, והכל כדמיון שלמעלה, ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש ברוך הוא עליון עליו, ולולא רקיע ההוא שמפריש בין מים עליונים לתחתונים, היה מחלוקת בעולם מהם, אבל רקיע הזה עשה שלום ביניהם, והעולם אין מתקיים אלא על שלום. בוא וראה הקדוש ברוך הוא נקרא שלום, הוא שלום ושמו שלום, והכל מתקשר בשלום.**

זיו הזוהר

- יג. פירוש על כדור הארץ מלמעלה ומלמטה כמבואר להלן.
- יד. פירוש גם אלה שמשונים בגוונם והם שחורים מתקיימים כמו האנשים היפים.
- טו. פירוש בחצי הכדור שנמצא נגד השמש שם יום, ובחצי כדור השני לילה.
- טז. הם אלה המקומות שעל האופק ואלה המקומות הסמוכים לשני צירי הארץ בצפון ובדרום כמו מדינת "אלסקא" שבצפון כדור הארץ וכל זה מבואר היטב בלמודי חכמת הגעאגראפיא, ואם היו יודעים חכמי אומות העולם קופערניק וקאלאמבוס מן דברי זהר האלה לא היו מחשים כל כך הרבה שנים עד שהשיגו שהארץ כדורית ומיושבת בכל הצדדים והבריות והימים אין נופלים לתוך השמים הסובב את כדור הארץ מכל העברים לרגלי כח המושך החזק של תנועת הארץ הסובבת את השמש בשס"ה ימים.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפלים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

(קבלה מהאר"ז"ל)

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד ק"י בוא"ו ק"י ביחודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוזנו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקם תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה. ואזכה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובכות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדיו ספרא ספר הזוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בנייהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז).

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקם בנו עתה מקרא שכתוב "ואשים דברי כפיך ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרוחם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שכתוב "והיה אור הלכנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו כרצונו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוזנו במהרה בימינו. ויקוים בנו מקרא שכתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפש התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

ספר הזוהר

ספרא דצניעותא

דה היוםי

אשר חברו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א
ובו כלל את כל תורת הנסתר, ופידוע שהרשב"י ניצוץ נשמת
משה רבינו ע"ה, על פן חילקו בחמשה חלקים פדגמת המשה
חומשי תורה.

מחלק ללמוד שבועי - דה ליום

כדי שכל הלומד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו בשבוע אחד,
מפיון שהוא פולל כל תורת הסוד בקצרה נחשב לו כלומד את כל
הזוהר הקדוש. ובה כל אחד יקום דברי התנא האלקי שנו מידותי
- למדו תורת (גישן סו, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגוון כמלך בראש (אור החמה).

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקרוב הגאולה ברחמים

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברהמי בב"א

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספרא דצניעותא בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא וישראל חד הוא"

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"
רחוב נתן אלתר 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115
חדש איר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הלווא
דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעמר תשע"א לפ"ק
שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר
נגאל ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

מבוא בהמשכים

אֵי תָא בכתבי האריז"ל, היות רבי שמעון בר יוחאי ניצויץ משה רבינו עליו השלום, על כן עשה "ספרא דצניעותא" שבו חמשה פרקים פנגד חמשה חומשי תורה, והיות שהתורה הקדושה יש בה נגלה ונסתר, על כן עשה גם הוא חמשה פרקים לספרא דצניעותא שהוא נחשב לנסתר הנסותרות, והגם שהזהר הקדוש גם הנגלה הוא נסתר, עם כל זה יש נסתר הנסותרים וסוד הסודות.

וידע דחמשה פרקים אלו כוללים כמעט כל הזוהר ותקוני הזוהר וכל קשרי גדרי האצילות, ותיקון גדול הוא ללמוד בכל יום פרק אחד מספרא דצניעותא, וכבר גילו לנו כל הצדיקים ובראשם מרן האר"י החי שלשון הזוהר הוא מסגל מאד לטהרת הנשמה, "ורק הקב"ה יודע שעסק הלימוד הזה הוא ראש לכל התקונים" (לשון הרמח"ל - דרך עץ החיים), ועל אחת כמה וכמה חמשה פרקים אלו, אשר ממש כל תבה לא יערכנה זהב וכלי פז. (כלשון תלמיד האריז"ל המפרש את הספרא דצניעותא). וכתב בספר נתיב מצוותיך (נתיב היחוד שער ב' אות ג'), וזה לשונו: ודע שכל ספר הזוהר וחיוב למודו וחיוב לימוד של כתבי מרן האר"י הכל מצות עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל א' אות י') כתב "בעסקו במתיקות לשון הזוהר ובאור של סודות התורה "מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, טעמו וראו כי טוב ה", בכל אלא יתמתקו הדינים וממש יתהפך ברגע לאיש אחר, בלב רחב ושמח, ובזה ממתיק הדינים וכורת ומשבית הקלפות, עפ"ל. ובספר סוד מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א) כתב: ספר הזוהר כולו יראת שמים ומוסרים גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל אבר וכל שערה ממש לעבודת הבורא ברוך הוא וברוך שמו, עפ"ל.

המשך בגליון הבא

ספר הזוהר ספרא דצניעותא

פרקא קדמאה

תאנא. ספרא דצניעותא, ספרא, דשקיל במתקלא. (תאנא) דעד דלא הוה מתקלא, לא הוה משגיחין אפין באפין, ומלבין קדמאין מיתו, וזיוניהון לא אשתפחו, וארעא אתבטלת. עד דרישא דכסופא דכל כסופין, לבושי דיקר אתקין, ואחסין.

האי מתקלא תלי באתר דלא הוה, אתקלו ביה אינון דלא אשתפחו. מתקלא קאים בגופיה. לא אתאחד, ולא אתחזי. ביה סליקו, וביה סלקין דלא הוה, ונהו, ויהיין.

סתרא גו סתרא, אתתקו ואזדמו, בחד גולגלתא, מלייא טלא דבדולחא. קרומא דאזירא אנדכד וסתים, אינון עמר נקי תליין בשקולא. רעוא דרעוין אתגליא בעלותא דתפאי. אשגחא פקיהא דלא נאים, ונטיר תדירא. אשגחותא דתתא באשגחותא דנהירו דעלאה. (דביה) תרין נוקבין דפרדשקא, דאתער רוחא לכלא.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתא, בראשית ברא שית עליהו, פולהו לתתא, ותליין משבעה דגולגלתא עד יקירו דקירותא, והארץ תגיינא לאו בחושבן והא אתמר. ומההיא דאתלטייא נפקא, דכתוב (בראשית ה) מן האדמה אשר אררה יי'. היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. תליסר, תליין בתליסר יקירו דקירותא.

אוהר תורה

שיתא אלפי שניו, תליין בשיתא קדמאי, שביעאה עליהו, דאתתקף בלחודוי. ואתחריב כלא בתריסר שעתו, דכתיב היתה תהו ובהו וגו'. תליסר יקום לון ברחמי, ומתחדשין בקדמיתא, וקמו (ס"ו קמו) כל אינון שיתא. בגין דכתיב ברא, ולבתר כתיב היתה, דהא תות ודאי, ולבסוף תהו ובהו וחשה, (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

גלגלי הגלפין פחיוו דהויה אריה, ומתפשט לקאן ולכאן, ונכא ברישא. רישא (אחורא) אחיד אכתפין, אעבר וזעים, נטיר וגניי. חד לאלף יומין ועירין אתגלייא, (נ"א אתמלייא) קולטרא בקטרוי, סנפירא בעדבוי, אתבר רישיה במיין דימא רבא, דכתיב (תהלים עד) שברת ראשי תנינים על המים. תרין הוו, חד אתחזרי, תנינם כתיב חסר. ראשי, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ונדמות על ראשי החיה רקיע.

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים לג) פי הוא אמר ויהי, הוא בלחודוי. לבתר אתחזרו חד יהו"י יה"ו ו"י ו' בתראה שכינתא לתתא. כמה דה' שכינתא אשתכח ובחד מתקלא אתקלו. והחיות רצוא ושוב, דכתיב וירא אלהים את האור פי טוב. (ישעיה ג) אמרו צדיק פי טוב. האי, במתקליה סלקא. קדמאה בלחודוי. וכלא לחד אתחזרי. אחתא ומודעתא כלילן דא בדא ביו"ד ה"א, פתרין רחימין דמתחבקו.

שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא, לישן ממלל רברבו. לישן דא, סתים בין יו"ד וה"א, דכתיב (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו ליי' ובשם ישראל יבנה (יבנה) ממש. זה יאמר לה' אני: אחתא. וכלא אתמר ביה"ו. כלא כלילן בלישן סתים לאימא. דהא אתפתחת ליה דנפיק מינה. אפא יתיב ברישא, אימא באמצעיתא, ומתבסיא מכאן ומכאן ווי למאן דגלי ערייתהו.

